

החקירה המתוקה

במאפייה המפורסמת של משפחת לוי נעלמה טבעת היהלום היקרה של הגברת לוי. הטבעת, שעברה במשפחה כבר שלושה דורות, תמיד הייתה מונחת על מדף קטן מעל הקופה, במקום שכולם יכלו לראות אותה. "היא מביאה לנו מזל", נהגה הגברת לוי לומר.

באותו יום עבדו במאפייה ארבעה אנשים: דני, השוליה החדש שהתחיל לעבוד לפני שבוע; רחל, הקופאית הוותיקה שעובדת כבר עשר שנים; יוסי, הטבח הראשי; ושרה, בתה של הגברת לוי. המשטרה הגיעה לחקור, והשוטר חיים התחיל לאסוף עדויות.

דני סיפר שהיה עסוק כל היום בהכנת בצק בחדר האחורי ולא התקרב לקופה בכלל. רחל אמרה שהייתה בקופה כל היום, אבל לא ראתה שום דבר חשוב. יוסי טען שהיה עסוק בהכנת עוגות ליום ההולדת של ראש העיר, והראה לשוטר את ההזמנה החתומה. שרה אמרה שהייתה בחנות רק בבוקר ואחר כך יצאה לקניות.

השוטר חיים שם לב לכמה דברים מעניינים: על הסינר של רחל היו כתמי קמח טריים, למרות שהיא אמורה להיות רק בקופה. בפח האשפה הוא מצא קבלה מחנות תכשיטים מאותו יום. ועל המדף איפה שהייתה הטבעת, הוא ראה טביעות אצבעות בקמח.

אחרי חקירה נוספת, התברר שרחל ניסתה למכור את הטבעת בחנות תכשיטים בעיר. כשעימתו אותה עם הראיות, היא הודתה שלקחה את הטבעת כי הייתה זקוקה לכסף בגלל חובות. הטבעת הוחזרה למשפחת לוי, ורחל פוטרה מעבודתה.

שאלות

1. מדוע כתמי הקמח על הסינר של רחל היו רמז חשוב כל כך?
2. איזו משמעות יש לעובדה שהטבעת הייתה מוצגת במקום גלוי במאפייה?
3. מה אפשר ללמוד על האופי של רחל מהעובדה שהיא ניסתה למכור את הטבעת באותו יום?
4. מהו המסר העיקרי בסיפור?